

Ändrade riktlinjer för avtalsgränser

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

NY: Riktlinje 0 – Avtalsgränser

1. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör inte betrakta avtalsgränser som en enda tidpunkt, utan som en gräns mellan de premier och förpliktelser som hör till avtalet och de premier och förpliktelser som inte ingår i avtalet. Kassaflöden relaterade till premier och förpliktelser som hör till avtalet bör beräknas med hjälp av realistiska antaganden, vilket innebär att beräkningen av kassaflöden kan sträcka sig längre än något av de datum som avses i artikel 18.3 i den delegerade förordningen.

ÄNDRAD: Riktlinje 5 – UPPDELNING AV AVTALET

2. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör bedöma om det på dagen då avtalet tas upp är möjligt att dela upp ett avtal och, vid varje värderingsdag, överväga om det skett någon förändring som skulle påverka den tidigare bedömningen.
3. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör beakta att ett avtal kan delas upp med avseende på avtalsgränser endast om två (eller flera) delar av avtalet är likvärdiga i fråga om risk med två (eller flera) avtal som skulle kunna säljas separat. Vid tillämpningen av denna riktlinje bör två avtal anses vara likvärdiga i fråga om risk om det inte finns några märkbara skillnader i avtalens ekonomi när det gäller den försäkringsrisk eller finansiella risk som företaget står för.
4. Trots vad som sägs i föregående punkt kan företag, om alla delar av ett avtal har samma avtalsgräns, som en förenklad metod överväga att inte dela upp avtalet i syfte att fastställa avtalsgränser.
5. Om en option eller garanti täcker mer än en del av avtalet bör försäkrings- och återförsäkringsföretag avgöra om det är möjligt att separera den eller om den bör hänföras till den relevanta delen av avtalet.
6. Om ett avtal anses vara ett försäkringsavtal enligt Solvens II-direktivet, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag fortfarande anse att alla uppdelade delar av avtalet ger upphov till försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser.
7. Om ett avtal är uppdelat för att avtalsgränserna ska kunna bedömas bör varje del behandlas som ett oberoende avtal.

NY: Riktlinje 6A – Identifiering av en finansiell garanti för förmåner med en märkbar effekt på ett avtals ekonomi

8. Vid bedömningen av om en ekonomisk garanti inte har någon märkbar effekt på ekonomin för ett avtal, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta alla potentiella framtida kassaflöden som kan uppstå till följd av avtalet.
9. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör anse att en ekonomisk garanti av förmåner har en märkbar effekt på ekonomin för ett avtal endast om den ekonomiska garantin är knuten till betalningen av framtida premier och ger försäkringstagaren en urskiljbar ekonomisk fördel.
10. Vid bedömningen av om en finansiell garanti ger en märkbar ekonomisk fördel bör försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta i vilken utsträckning hela uppsättningen framtida kassaflöden förväntas förändras märkbart om den finansiella garantin inte existerade. Företagen kan bedöma detta på kvalitativ eller kvantitativ grund.
11. Den kvalitativa bedömningen bör ta hänsyn till om utformningen (risk, tidpunkt och belopp) av kassaflödena för avtalet med den finansiella garantin på ett märkbart sätt skiljer sig från utformningen av avtalet utan den finansiella garantin.
12. Den kvantitativa bedömningen bör baseras på om det går att urskilja den relativa skillnaden i värdet av alla framtida förpliktelser i samband med avtalet med och utan den finansiella garantin ("den finansiella garantins värde") på grundval av ett förväntat nuvärde. Vid beräkningen av värdet av förpliktelserna utan den finansiella garantin bör försäkrings- och återförsäkringsföretag anta kassaflöden som motsvarar det belopp som skulle ha betalats om den finansiella garantin inte fanns. För avtal där förmåner är beroende av avkastning från placeringstillgångar bör företagen anta förmåner som är förenliga med de riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning enligt artikel 77.2 i Solvens II-direktivet, utan volatilitetsjustering och matchningsjustering. Vid beräkningen av värdet av förpliktelserna med den finansiella garantin bör försäkrings- och återförsäkringsföretag i värderingen beakta alla former av garanterade förmåner som härrör från den finansiella garantin. Korrekt beaktande av optioners och garantierstidsvärde är relevant för denna bedömning.

NY: Riktlinje 6B – Identifiering av ett försäkringsskydd för en särskild osäker händelse som påverkar den försäkrade negativt och som har en märkbar inverkan på de ekonomiska aspekterna av ett avtal

13. Vid bedömningen av om försäkringsskyddet för en särskild osäker händelse som påverkar den försäkrade negativt (försäkringsskydd) inte har någon märkbar effekt på ett avtals ekonomi bör försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta alla potentiella framtida kassaflöden som kan uppstå till följd av avtalet.
14. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör anse att ett försäkringsskydd har en märkbar effekt på ekonomin för ett avtal endast om försäkringsskyddet är knutet till betalningen av framtida premier och ger försäkringstagaren en urskiljbar ekonomisk fördel.
15. Vid bedömningen av om ett försäkringsskydd ger en märkbar ekonomisk fördel bör försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta i vilken utsträckning hela uppsättningen framtida kassaflöden förväntas förändras märkbart om försäkringsskyddet inte existerade. Försäkrings- och återförsäkringsföretag kan bedöma detta på kvalitativ eller kvantitativ grund.
16. Den kvalitativa bedömningen bör ta hänsyn till om utformningen (risk, tidpunkt och belopp) av kassaflödena för avtalet med försäkringsskyddet på ett märkbart sätt skiljer sig från utformningen av avtalet utan försäkringsskyddet.
17. Den kvantitativa bedömningen bör baseras på om det går att urskilja den relativa skillnaden i värdet av alla framtida förpliktelser i samband med avtalet med och utan försäkringsskyddet ("försäkringsskyddets värde") på grundval av ett förväntat nuvärde. Vid beräkningen av värdet av förpliktelserna utan försäkringsskydd bör försäkrings- och återförsäkringsföretag utgå från att det inte finns något försäkringsskydd. Vid beräkningen av värdet av förpliktelserna med försäkringsskyddet bör försäkrings- och återförsäkringsföretag beakta alla förpliktelser. Att överväga potentiella framtida scenarier i vissa fall är relevant för denna bedömning.

NY: Riktlinje 6C – Omvärdering av den märkbara effekten av ett skydd eller en finansiell garanti

18. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör i nästan samtliga fall hålla avtalsgränserna konstanta under ett avtals hela löptid. På grund av förändringar i den yttre miljön enligt definitionen i artikel 29 i den delegerade förordningen och ändringar av avtalsvillkoren kan avtalsgränserna behöva ändras.

19. Försäkrings- och återförsäkringsföretag förväntas inte göra en ny bedömning av huruvida ett försäkringsskydd eller en finansiell garanti har en märkbar effekt vid varje värderingsdag. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör dock göra denna nya bedömning om det finns tecken på att den kan leda till en annan slutsats. För att bedöma förändringar i den ekonomiska miljön bör företagen jämföra den nuvarande ekonomiska miljön med den ekonomiska miljö som råder när den bedömning som används för att definiera de nuvarande avtalsgränserna gjordes och göra en ny bedömning endast om dessa förändringar är extrema. I detta syfte bör de förändringar av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning enligt artikel 77.2 i Solvens II-direktivet och som är mindre extrema än räntestressen i standardformeln inte anses vara extrema.
20. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör ändra avtalsgränser efter denna nya bedömning endast om den nya bedömningen leder till en helt annan slutsats än den bedömning som gjorts för att definiera de nuvarande avtalsgränserna.
21. När en ny bedömning av den märkbara effekten av ett försäkringsskydd eller en finansiell garanti har lett till en ändring av avtalsgränserna som väsentligt påverkar värderingen av de försäkringstekniska avsättningarna och företagets solvens, bör försäkrings- och återförsäkringsföretag omedelbart rapportera denna ändring till tillsynsmyndigheten. Dessutom bör försäkrings- och återförsäkringsföretag betrakta detta som en väsentlig förändring enligt artikel 312.3 i den delegerade förordningen och ta med det i den årsrapport som nämns i den artikeln, inbegripet en detaljerad beskrivning av den förnyade bedömningen och dess inverkan på företagets solvenssituation.
22. I annat fall bör bedömningen av huruvida en täckning eller finansiell garanti har en märkbar effekt på avtalets ekonomi inte ändras.
23. Försäkrings- och återförsäkringsföretag bör inte ompröva avtalsgränserna för de olika scenarier som används för att beräkna bästa skattning med hjälp av simuleringsmetoder eller för de stressscenarier som används för att beräkna solvenskapitalkravet.

Regler för efterlevnad och rapportering

24. Detta dokument innehåller riktlinjer som har utfärdats enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1094/2010. I enlighet med artikel 16.3 i den förordningen ska behöriga myndigheter och företag med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjer och rekommendationer.
25. De behöriga myndigheter som följer eller har för avsikt att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sina ramar för regler och tillsyn på ett lämpligt sätt.

26. De behöriga myndigheterna ska, inom två månader från det att de översatta versionerna har offentliggjorts, bekräfta till EIOPA om huruvida de följer eller avser att följa dessa riktlinjer, och ange skälen till att de eventuellt inte följer dem.
27. Om EIOPA inte har fått något svar inom denna tidsfrist kommer behöriga myndigheter att anses inte följa rapporteringen och rapporteras i enlighet med detta.

Slutbestämmelse om översyn

28. Dessa riktlinjer ska vara föremål för översyn av EIOPA.